

Sygn. akt VI U 2127/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Ewa Milczarek

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2021 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

odwołania: H. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 22 czerwca 2020 r., znak: (...)

w sprawie: H. G.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 5 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt. VI U 2127/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 czerwca 2020r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego H. G. z dnia 5 marca 2020r. odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 29.05.2020r. ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, a ponadto komisja nie stwierdziła niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu(...)

Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony H. G. i wniósł o zmianę decyzji poprzez przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...)W uzasadnieniu odwołania wskazał, że jest niezdolny do pracy, a aktualny stan zdrowia stanowi następstwo doznanego wypadku przy pracy. Wskazał, że przed wypadkiem z marca 2018r. świadczył pracę o charakterze fizycznym jako mechanik maszyn i urządzeń skrawających. Obsługiwał m.in. urządzenie o napędzie pneumatycznym, wykonujące ruch skokowo- posuwisty. W dniu (...) w trakcie wykonywania pracy przy pomocy tego urządzenia poczuł nagły silny ból w okolicy prawego barku. Lekarz badający wówczas odwołującego stwierdził uraz prawego barku. Zdarzenie to zostało uznane za wypadek przy pracy. Ubezpieczony wskazał, że od czasu urazu nieprzerwanie od 2,5 roku musi poddawać się bolesnym rehabilitacjom,

w celu zapobieżenia powstaniu efektu tzw. zamrożonego barku. Pomimo upływu tak długiego czasu dolegliwości nie ustępują.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony H. G., urodzony (...), jest z zawodu ślusarzem narzędziowym i mechanikiem maszyn skrawalniczych. Począwszy od 2009r. zatrudniony jest na stanowisku mechanika maszyn skrawających w PPHU (...) M. K. (1) w B.. W dniu (...)obsługując urządzenie o napędzie pneumatycznym wykonujące ruch skokowo- posuwisty: skrobak pneumatyczny, doznał urazu barku prawego. W wyniku tego zdarzenia doszło do uszkodzenia części przedniej przyczepu mięśnia nadgrzebieniowego (...), uszkodzenia znacznego stopnia funkcji barku prawego z istotnym ograniczeniem ruchomości.

Dowód: opinia biegłych- k. 49 akt sprawy, opinia uzupełniająca biegłego ortopedy z dnia 30.08.2021r. – k. 116-120 akt sprawy

Bezpośrednio po wypadku z (...) ubezpieczony stał się niezdolny do pracy i przebywał na zwolnieniach lekarskich w okresach: od 17.03.2018r. do 23.03.2018r., od 17.04.2018r. do 24.04. 2018r., od 18.06.2018r. do 29.06.2018r., od 12.10.2018r. do 2.04.2019r., od 17.07.2019r. do 6.08.2019r., od 17.10.2019r. do 23.10.2019r., od 17.01.2020r. do 7.02.2020r. oraz od 16.03.2020r. do dnia 29.05.2020r. Okres zasiłkowy ubezpieczony wyczerpał w dniu 18.09.2020r. następnie w okresie od 19.09.2020r. do 17.03.2021r. ubezpieczony wykorzystał 180 dni świadczenia rehabilitacyjnego.

Niezdolności do pracy w okresach: od 12.10.2018r. do 2.04.2019r. oraz od 17.07.2019r. do 25.05.2020r. miały związek z uszkodzeniem prawego barku w wyniku wypadku z dnia (...) jako jego odległe następstwa.

Dowód: okresy niezdolności: tabele na karatach 38-39 akt rentowych oraz uzasadnienie decyzji ZUS z dnia 13.10.2021r.- k. 153 akt sprawy, opinia biegłego ortopedy z dnia 30.08.2021r. – k. 116-120 akt sprawy.

W dniu 4 marca 2020r. ubezpieczony złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Zarówno Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 14.04.2020r. jak i Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 29.05.2020r. nie stwierdziły u ubezpieczonego długotrwałej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia(...)

Dowód: orzeczenie Lekarz Orzecznika ZUS- k. 223 teczki orzeczniczej, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS- k. 240 tej teczki.

Na dzień złożenia wniosku o rentę rozpoznano u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- 1) zmiany zwyrodnione stawu barkowego prawego z przewlekłą tendinopatią stożka rotatorów stawu barkowego, ze zmianami degeneracyjno-obręzkowymi SST oraz
- 2) uszkodzenie części przedniej przyczepu mięśnia nadgrzebieniowego SST w trakcie gojenia, uszkodzenia znacznego stopnia funkcji barku prawego z istotnym ograniczeniem ruchomości.

Schorzenia te pozostawały w związku z wypadkiem przy pracy w dniu (...) Zmiany chorobowe w barku prawym powodowały u ubezpieczonego bezwzględny zakaz pracy fizycznej i wymagały przewlekłej rehabilitacji. Od wypadku ubezpieczony na krótkie okresy podejmował próby powrotu do pracy. Wskutek leczenia ortopedycznego w dniach od 12.10.2018r. do 2.04.2019r. ubezpieczony bowiem chwilowo odzyskał zdolność do pracy i w okresie od 3.04.2019r. do 16.07.2019r. był zdolny do pracy. Jednak ostatecznie z uwagi na pogorszenie się stanu zdrowia wynikające z odnowienia się schorzenia barku, ubezpieczony nie podolał pracy zarobkowej i od 17.07.2019r. stał się ponownie długotrwale niezdolny do pracy. Długotrwała częściowa niezdolność ubezpieczonego do pracy datuje się na dzień 17 lipca 2019r. Niezdolność ta jest odległym następstwem urazu z dnia(...)

Dowód: opinia uzupełniająca biegłego ortopedy z dnia 30.08.2021r. – k. 116-120 akt sprawy.

Częściowa niezdolność ubezpieczonego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu(...)ma charakter okresowy i przewidywany okres jej trwania to 31 grudnia 2022r.

Dowód: wnioski opinii biegłych z dnia 2.06.2021r. –k. 89 akt sprawy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o opinie zespołu biegłych pod przewodnictwem biegłej z dziedziny medycyny przemysłowej oraz biegłego ortopedy - głównych i uzupełniających. W opinii uzupełniającej biegła z zakresu medycyny pracy, biorąc pod uwagę opinię biegłego ortopedy sprecyzowała datę końcową długotrwałej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego i biorąc po uwagę specjalizację biegłej (medycyna przemysłowa) Sąd uznał, że to wskazana przez nią data, a nie data podana przez biegłego ortopedy w opinii uzupełniającej z dnia 30.08.2021r. winna stanowić podstawę ustaleń w zakresie przewidywanego okresu trwania częściowej niezdolności do pracy. Odnośnie daty powstania częściowej długotrwałej niezdolności ubezpieczonego do pracy, określonej przez biegłego ortopedy, po korekcie opinii w tym zakresie, na dzień 17.07.2019r., wskazać należy, że zdaniem Sądu argumenty biegłego ortopedy za przyjęciem tej daty są przekonujące oraz znajdują oparcie w materiale dowodowym w postaci dokumentacji medycznej ubezpieczonego. W opinii z dnia 30.08.2021r. biegły ortopeda dr n. med. S. F. w sposób szczegółowy odniósł się do zarzutów ZUS wskazanych w pismach procesowych z dnia 23.03.2021r. oraz z dnia 9.07.2022r., wyjaśnił omyłki w swojej pierwotnej opinii (że chodziło mu o prawy bark a nie lewy bark) a ponadto korygując datę początkową niezdolności ubezpieczonego do pracy wskazał, że mimo czasowego odzyskania przez ubezpieczonego zdolności do pracy (w okresie od kwietnia do lipca 2019r.) niezdolność do pracy w powodu prawego barku, która ponownie zaistniała w dniu 17 lipca 2019r., stanowiła odległe następstwo wypadku przy pracy z marca 2018r. Stwierdzając, że sprawa została dostatecznie wyjaśniona, Sąd nie uwzględnił zatem wniosku organu rentowego zawartego w piśmie procesowym z 20.09.2021r. o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii uzupełniających biegłych. Przedmiotem postępowania była bowiem ocena poprawności decyzji ZUS z dnia 22.06.2020r. na dzień jej wydania. Tymczasem jako główny argument przeciwko wnioskowi biegłych, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31.12.2022r. organ rentowy powoływał Orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 1.04.2021r. wydanej na podstawie opinii konsultanta ZUS specjalisty ortopedy z 10.03.2021r., a które to orzeczenie wydane zostało w związku z wnioskiem ubezpieczonego o świadczenie rehabilitacyjne na dalszy okres. Istotnie ZUS odmówił ubezpieczonemu świadczenia rehabilitacyjnego począwszy od 18 marca 2021r. Okoliczność ta nie mogła jednak wpłynąć na ustalenia dotyczące jego prawa do renty. Treść opinii konsultanta ZUS z 10.03.2021r. w przedmiocie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego i orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 1.04.2021r. nie może mieć bowiem żadnego wpływu na ocenę, że opinia biegłego ortopedy dra n. med. S. F. (poprawiona w dniu 30.08.2021r.) oraz opinia biegłej z dziedziny medycyny przemysłowej dr n. med. M. K. (2) są przekonujące, rzetelne i uwzględniają faktyczny stan zdrowia ubezpieczonego oraz kwestię jego zdolności do pracy z uwzględnieniem posiadanych przez niego kwalifikacji na dzień wydania decyzji. W sprawie nie ma również znaczenia okoliczność, że w okresie objętym wyrokiem tj. od dnia 5.03.2020r. (dnia złożenia wniosku o rentę) do dnia 31.12.2022r. ubezpieczony był okresowo uprawniony do zasiłku chorobowego a następnie świadczenie rehabilitacyjnego. Okoliczność ta wpłynie jedynie na rozliczenie przez ZUS wypłaconych już ubezpieczonemu świadczeń z przyznanym świadczeniem rentowym, co jest wyłącznie czynnością rachunkową.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego podlegało uwzględnianiu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy.

Według art. 17 ust. 1 przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i

rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Ust. 2 stanowi, że świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: 1. jest niezdolny do pracy, 2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, 3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych i nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Jak wspomniano wyżej, zgodnie z art. 17 ustawy wypadkowej renta z tytułu niezdolności do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Warunkiem przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisów ustawy wypadkowej jest jednak kwalifikowana przyczyna wystąpienia tej niezdolności w postaci wypadku przy pracy.

Mając na względzie przytoczone przepisy Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii, rehabilitacji medycznej i medycyny pracy celem ustalenia, czy H. G. jest niezdolny do pracy, a jeśli tak czy niezdolność została spowodowana wypadkiem przy pracy w dniu (...). Biegli w swoich opiniach zdecydowanie wskazali, że istniejące u ubezpieczonego schorzenie prawego barku czynią go częściowo niezdolnym do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, ponieważ powodują kategoryczny zakaz pracy fizycznej oraz, że niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...) jako jego odległe następstwo. Sąd uznał, iż wnioski biegłych mogą stanowić podstawę do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia. Wnioski te były bowiem kompletne, opierały się na zgromadzonej w toku postępowania przed organem rentowym dokumentacji medycznej i wynikach badań oraz na wiedzy i doświadczeniu biegłych sądowych. Opinie logicznie wyjaśniają, dlaczego schorzenia prawego barku występujące u odwołującego mają związek z wypadkiem przy pracy, wyjaśniają również, dlaczego uniemożliwiają wykonywanie pracy zawodowej zgodnej z kwalifikacjami odwołującego.

Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do przekonania, że odwołujący H. G. spełnia wszelkie wymagane prawem przesłanki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a w związku z tym na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 5.03.2020r. do 31.12.2022r., o czym orzekł w punkcie 1. sentencji wyroku

Stosownie do treści art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego co do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty już na etapie postępowania przed ZUS. Zdaniem Sądu zgromadzony już na tym etapie materiał dowodowy wystarczał do rzetelnej oceny stanu zdrowia odwołującego oraz przyznania mu prawa do renty. Na etapie postępowania sądowego nie pojawiły się żadne nowe dowody, w tym dotyczące stanu zdrowia odwołującego, a biegli lekarze wydali opinię na podstawie tej samej dokumentacji medycznej, którą dysponował Lekarz Orzecznik ZUS i Komisja Lekarska ZUS. W konsekwencji należało uznać, że po zbadaniu odwołującego organ rentowy miał wszelkie dane pozwalające na przyznanie mu żądanego świadczenia. Nieprawidłowa ocena stanu zdrowia odwołującego była więc spowodowana błędnym orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS. Jest to okoliczność, za którą odpowiedzialność ponosi organ rentowy, co skutkuje uznaniem odpowiedzialności organu rentowego co do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i w konsekwencji co do opóźnienia w przyznaniu i wypłacie świadczenia.

Z tych względów orzeczono jak w punkcie 2. sentencji.

Wydając niniejszy wyrok Sąd uznał, iż zostały zachowane warunki umożliwiające merytoryczne rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym, określone w art. 148¹ § 1 i § 3 k.p.c. W szczególności strony w swoich pierwszych pismach procesowych nie złożyły wniosku o przeprowadzenie rozprawy, a całokształt przytoczonych przez nie twierdzeń wskazywał, iż przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

Sędzia Ewa Milczarek